

[Undervisningsministeren.]

Det seneste i sagen er en skrivelse fra indenrigsministeriet af 31. oktober 1952. Det fremgår heraf, at det hidtil ikke er lykkedes at finde en vej frem, og indenrigsministeriet mener heller ikke, det er sandsynligt, at det vil lykkes senere. Jeg vil dertil i hvert fald bemærke, at et selvstændigt valg vil blive forbundet med store udgifter — selvom det vil kunne lade sig gøre.

Da det er indenrigsministeriet, som har den tekniske viden om valgmetoder, er det måske ikke en fejltagelse, at det ærede medlems spørgsmål var rettet til indenrigsministeren, men spørgsmålet må siges at høre under undervisningsministeriet, hvorfor jeg har tilladt mig disse bemærkninger.

Et spørgsmål, som har interesseret mig betydelig mere, er det, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen har rejst vedrørende oprettelse af gymnasier i den vestlige del af Københavns amt. Jeg vil derom sige, at problemet ligger mig meget på sinde, og det har det gjort i nogen tid. Det står mig nemlig klart, at der må tilvejebringes en løsning af denne sag.

Der har fra de interesserede kommuner været rettet henvendelse til undervisningsministeriet om sagen, og efter denne henvendelse er sagen blevet sendt til erklæring i udvalget til overvejelse af gymnasieforholdene — det såkaldte gymnasieskoleudvalg. Det er mig bekendt, at dette udvalg holder et afsluttende møde om denne sag i morgen, den 13. november, og det kan ventes, at udvalgets erklæring, der bygger på indgående undersøgelser om befolkningstal o. s. v., kommer til at gå ud på en ubetinget anbefaling af, at der oprettes et statsgymnasium i Hvidovre-Rødovre og omliggende kommuner, og således at der fra kommunernes side ydes et væsentligt tilskud til skolens opførelse.

Udvalget vil endvidere i sin erklæring omtale, at der også synes at være stærk trang til oprettelse af et nyt gymnasium på Amager og i Lyngby-Taarbæk kommune, og når vi nu en af de nærmeste dage får udvalgets erklæring, vil vi tage denne sag op i ministeriet.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har spurgt, om det ikke er tanken snarest at lade videnskabskommissionen genoptage sit arbejde. Hertil skal jeg bemærke, at kommissionen, efter at forslaget til loven om videnskabsfonden var fremsat i dette høje ting den 24. januar i år, som det vil være det ærede medlem bekendt, koncentrerede sit arbejde om udfærdigelse af et udkast til en kgl. anordning, hvorved efter loven de nærmere bestemmelser om fondens forvaltning med mere skulle fastsættes. Loven om statens almindelige videnskabsfond blev udstedt den 7. juni dette år. Derefter forsøgte man at få arbejdet i videnskabskommissionen genoptaget allerede i sommer. Men på grund af forskellige medlemmers bortrejse lod det sig ikke gøre. Efter sommerferien har et af kommissionens plenum nedsat underudvalg, et såkaldt redaktionsudvalg, genoptaget arbejdet. Dette udvalg består af kommissionens formand, departementschef Paludan-Müller, rektor H. M. Hansen, direktør Thorkil-Jensen, professor Carsten Høeg, professor Franz Blatt, professor Johs. Pedersen, afdelingschef E. Valentin Hansen og kontorchef frøken Vøhtz.

Den fællesbetænkning, som de tidligere af kommissionen nedsatte underudvalg vedrørende henholdsvis de humanistiske og de naturvidenskabelige videnskaber afgav til plenum i efteråret 1951, indeholder nogle forslag, som ikke er berørt af loven om videnskabsfonden. En nærmere udformning af disse forslag er af plenum henvist til det nævnte redaktionsudvalg, og det er dette, redaktionsudvalget for tiden arbejder med.

Udvalget skal have sit næste møde på mandag, og jeg venter, at der herefter vil kunne indkaldes til plenarforsamling.

Det ærede medlem har fremhævet, at et af de problemer, som videnskabskommissionen i første række bør undersøge og tage stilling til, er spørgsmålet om de lokaliteter, videnskabsmændene har behov for for at kunne varetage deres forskningsmæssige opgaver på forsvarlig måde. Det er rigtigt, at der er stort behov for nye bygninger og for forbedring og udvidelse af de